

в яких викладені результати дослідів периферичного судинного тонуся.

літературних даних, Г. П. Конрадів у здійсненні системних і місцевих рогенних впливів у регуляції судинних реакцій, особливо в реалізації підтримує гомеостаз, автор постулює начаються насамперед умовами, які йні, і регулюються, головним чином,

ділам, присвяченим розгляду місцевості периферичного тонуся. Аналізух і фізичних факторів, у тому числі уть на судинні гладкі м'язи, а також ма, метаболічна і міогенна гіпотези. п проявляти специфічну активність обговорюються умови, які сприяють мують її, тобто те коло питань, яке забезпечити розкриття місцевих меа увагу висновок автора про те, що ати з дослідженнями гладких м'язів ме розшифруванню природи автома-

ів периферичних судинних реакцій ментальних досліджень, які свідчать залежність від виду та інтенсивності їх гладких м'язів. Водночас ці дані скільки вони акцентують увагу на судинних гладких м'язів, з якими еакцій.

ладовою частиною цілісної функції зв'язком з діяльністю серця. Це пидночас автор не обмежується копзі змінами функції серця. На велиетерометричного і гомеометричного лежність у процесі інтеграції діяль-

ним найбільш актуальним аспектам ичної регуляції кровообігу. У ній канізми регуляції системної гемодиудинних реакцій.

ідовність викладу сприяють сприйм з глибоким аналізом літератури іст.

ьки всім, хто працює в галузі фізіолоініцістів.

ЄВГЕН БОРИСОВИЧ БАБСЬКИЙ

Радянська фізіологія зазнала тяжкої втрати. 10 вересня на 71-му році життя раптово помер відомий фізіолог, академік АН УРСР, доктор біологічних наук, професор Євген Борисович Бабський.

Наукова діяльність Є. Б. Бабського почалась у 1924 р., коли після закінчення Московського університету він почав працювати у керованому І. П. Разенковим відділі фізіології Гімірязевського біологічного інституту, а потім у фізіологічній лабораторії Інституту ім. В. О. Обуха. З 1930 до 1949 р. Є. В. Бабський завідував кафедрою фізіології Московського педагогічного інституту ім. В. І. Леніна, з 1949 до 1950 р. — відділом загальної фізіології Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця АН УРСР. З 1950 р. він працював в інститутах АМН СРСР, а останні 14 років керував лабораторією загальної і клінічної фізіології Інституту нормальної і патологічної фізіології АМН СРСР.

Перші праці Євгена Борисовича, виконані в лабораторії проф. І. П. Разенкова, були присвячені питанням фізіології травлення і умовним рефлексам. Згодом його інтереси сконцентрувались навколо проблем загальної фізіології збудливих тканин.

У 1933—50 рр. Є. Б. Бабський з співробітниками здійснив обширні дослідження хімічних факторів збудження. В результаті цих досліджень було виявлено утворення і вивільнення ацетилхоліну і симпатину в нервових стовбурах при їх подразненні; показана хімічна гетерогенність різних нервових волокон, одержані докази утворення ацетилхоліну в центральній нервовій системі при її збудженні.

Євген Борисович вперше вивчав вплив АТФ і продуктів її ферментативного розпаду на електричну і скоротливу активність скелетних м'язів і серця. Ці дослідження створили експериментальну основу для широкого застосування АТФ у клінічній практиці.

У ці ж роки Євген Борисович провів важливі дослідження з механізму тетанічного скорочення скелетних м'язів, з аналізу природи фізіологічного електротону і механізму акомодатції збудливих утворень. В останні два десятиріччя експериментальні дослідження Є. Б. Бабського були присвячені загальній фізіології серця. У цей період Євген Борисович зосередив увагу на вивченні нервової регуляції серця, іонних механізмів автоматії, механізмів пригнічення автоматії водіїв ритму високою частотою збуджень, а також на дослідженні обміну речовин міокарда у різні фази серцевого циклу.

Обширні знання і великий досвід роботи в різних галузях фізіології дозволили Є. Б. Бабському збагатити клінічну фізіологію основними методами дослідження і рядом нових приладів.

Є. В. Бабський опублікував близько 400 наукових праць, серед них 5 монографій. Загальною заслугою Євгена Борисовича перед вітчизняною біологією і медициною є створення першого радянського підручника з фізіології тварин і людини, який багато разів перевидавався і перекладений тепер на англійську, сербську, молдавську, грузинську мови. Євген Борисович підготував 12 докторів і 35 кандидатів наук.

Член КПРС з 1930 р. Є. Б. Бабський протягом усього життя поєднував науководослідницьку діяльність з великою громадською і науково-організаторською роботою. Він був Головою об'єднаної секції експериментальної кардіології Московського фізіологічного і кардіологічного товариств, Головою секції біологічної і медичної кібернетики Наукової ради з проблеми «Кібернетика» АН СРСР, Головою Комітету з нової техніки МОЗ СРСР, заступником Голови Московського кардіологічного товариства, членом редакційних рад ряду журналів.

Світла пам'ять про Євгена Борисовича назавжди збережеться в серцях його учнів і друзів.

